

Sygn. akt I C 2124/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Hreczańska-Cholewa

Protokolant Andżelika Iwaniec

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Z. D. (1)

przeciwko (...) Funduszowi Inwestycyjnemu (...) we W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda Z. D. (1) na rzecz strony pozwanej (...) Funduszu Inwestycyjnego (...) we W. kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2124/13

UZASADNIENIE

Pozwem z 27 listopada 2013 r. skierowanym przeciwko (...) Fundusz Inwestycyjny (...) powód Z. D. (1) wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie z dnia 03 grudnia 2001 r. w sprawie o sygn. akt III Nc 305/01, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt III Co 26/13. Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że Sąd Okręgowy w Warszawie nakazem zapłaty z 03.12.2001 r., wydanym w postępowaniu nakazowym, nakazał pozwanym W. D., Z. D. (2) i Z. D. (1), aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. (...) Oddziału w W. kwotę 111.483,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.07.2001 r. do dnia zapłaty. Postanowieniem z 23.04.2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty na rzecz wierzyciela – (...) Funduszu Inwestycyjnego (...). Postanowieniami z dnia 14.10.2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków B. B. zawiadomił o wszczęciu egzekucji w stosunku do Z. D. (2) oraz dokonał zajęcia wierzytelności, wezwał do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury. W ocenie powoda zasądzona należność nie powinna być egzekwowana, gdyż po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane (art. 840 §1 pkt 2 k.p.c.). We wskazanym stanie faktycznym nakaz zapłaty został wydany w dniu 03.12.2001 r. i wskutek nie wniesienia zarzutów uprawomocnił się z dniem 17.12.2001 r. Powód wskazywał, że zgodnie z art. 125 § 1 k.p.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju krótszy. W świetle powyższego, zdaniem powoda, roszczenie objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym przedawniło się z upływem dnia 17.12.2011 r. i jako takie nie może być przez pozwanego egzekwowane.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko strona powodowa wskazała, że nie zachodzą podstawy do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, który stanowi nakaz zapłaty wydany

przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt III Nc 305/01, gdyż nie nastąpiło zdarzenie objęte dyspozycją art. 840 § 2 pkt 2 k.p.c. Wierzytelność objęta spornym tytułem wykonawczym nie uległa przedawnieniu z uwagi na fakt, że w latach 2002-2008 prowadzone było przeciwko powodowi Z. D. (1) i pozostałym dłużnikom wymienionym w nakazie zapłaty postępowanie egzekucyjne przez komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa R. S. pod sygn. akt KM 331/02.

Ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie twierdząc zarazem, iż nie otrzymał od strony powodowej informacji potwierdzającej prowadzenie przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego na podstawie kwestionowanego w pozwie tytułu wykonawczego. Z ostrożności procesowej, na wypadek udowodnienia powyższego faktu, powód wskazał, iż kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. W ocenie powoda, (...) Bank (...) S.A. (...) Oddział w W. nie był uprawniony do przeniesienia bez zgody Z. D. (1) obowiązków wynikających z umowy kredytu. Na takie przeniesienia nie pozwalał bowiem art. 385³ pkt 5 k.c. Z tych względów, zdaniem powoda, niniejsze powództwo, będzie podlegało uwzględnieniu także na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

W odpowiedzi na powyższe pismo, strona pozwana w piśmie procesowym z 15.07.2014 r. wskazała, iż zarzut powoda odnoszący się do kwestii braku zgody dłużnika banku na przelew wierzytelności, co rzekomo miało naruszać art. 385³ § 1 pkt 5 k.c. jest niedopuszczalny ze względu na treść art. 843 § 3 k.p.c. Ponadto strona pozwana podnosiła, iż zarzut ten jest nie tylko spóźniony, ale i niezasadny, jak również nie został on w żaden sposób wyjaśniony. W ocenie strony pozwanej przytoczenie i udowodnienie wskazanych okoliczności nie należy do Sądu rozpatrującego powództwo przeciwegzekucyjne, ani tym bardziej do przeciwnika procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 grudnia 2001 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt III Nc 305/01 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, na mocy którego nakazał pozwanym W. D., Z. D. (2) i Z. D. (1), aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. (...) Oddziału w W. kwotę 110.483,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2001 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.781 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się z dniem 11 stycznia 2002 r.

(dowód: nakaz zapłaty z 03.12.2001 r. – w aktach Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. III Nc 305/01 k. 27)

W oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy w dniu 22 marca 2002 r. (...) złożyła do Komornika Sądu Rejonowego Rewiru(...) w W. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom W. D., Z. D. (2) i Z. D. (1).

Pismem z 15 kwietnia 2002 r. Komornik Sądowy Rewiru (...) przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. poinformował dłużnika Z. D. (1) o wszczęciu postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 03.12.2001 r., wydanego w sprawie o sygn. III Nc 305/01. W ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego, toczącego się pod sygn. XIII KM 331/02 komornik dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę przysługującego Z. D. (1) od Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m. st. W..

(dowód: akta egzekucji komorniczej w sprawie o sygn. XIII Km 331/02, w tym: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k. 1-2, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 15.04.2002 r. k. 7, zawiadomienie o zajęciu wynagrodzenia za pracę k. 9)

Pismem z 15 września 2008 r. złożonym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa, wierzyciel (...) Bank (...) S.A. wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. KM 330/02 wskazując, iż doszło do zbycia wierzytelności stwierdzonej prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Warszawie z 03.12.2001 r., wydanego w sprawie o sygn. akt III Nc 305/01 na rzecz nowego wierzyciela. W następstwie powyższego wniosku, postanowieniem z dnia 16.10.2008 r. komornik, umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. KM 331/02, toczące się przeciwko dłużnikom W. D., Z. D. (2) i Z. D. (1).

(dowód: postanowienie o umorzeniu postępowania z dnia 16.10.2008 r. – w aktach egzekucji komorniczej w sprawie o sygn. XIII Km 331/02, k. 452)

W dniu 19 sierpnia 2008 r. wierzytelność wynikająca z nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Warszawie z 03.12.2001 r., wydanego w sprawie o sygn. akt III Nc 305/01 zbyta została na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W.. Następnie, na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 07 kwietnia 2009 r. wierzytelność ta została zbyta przez (...) S.A. z siedzibą we W. na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego (...) z siedzibą we W..

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, w sprawie o sygn. akt III Co 26/13 nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 03 grudnia 2001 r. (sygn. akt III Nc 305/01) na rzecz wierzyciela – (...) funduszu Inwestycyjnego (...), reprezentowanego przez (...) z siedzibą we W..

(dowód: postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23.04.2013 r. – w aktach Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. III Co 26/13 k. 53-53)

Pismem z 14 października 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu poinformował powoda Z. D. (1) o wszczęciu postępowania egzekucyjnego (sygn. akt 36105/13) z wniosku (...) Funduszu Inwestycyjnego (...), na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 03.12.2001 r., wydanego w sprawie o sygn. III Nc 305/01, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na rzecz powoda jako następcy prawnego postanowieniem z dnia 23.04.2013 r. W toku powyższego postępowania komornik dokonał zajęcia emerytury powoda oraz przysługujących mu wierzytelności względem Urzędu Skarbowego W. z tytułu nadpłaty podatku VAT, podatku dochodowego i innych rozliczeń.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z 14.10.2013 r. k. 19, zajęcie wierzytelności z 14.10.2013 r. k. 11-12, wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury k. 13-14, wezwanie z 14.10.2013 r. k. 15-16)

Postanowieniem z dnia 14 października 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu przyznał wierzycielowi – (...) Funduszowi Inwestyjnemu (...) koszty zastępstwa za czynności radcy prawnego w postępowaniu egzekucyjnym toczącym się w sprawie o sygn. KM 36105/13 na kwotę 1800 zł.

(dowód: postanowienie z 14.10.2013 r. k. 17-18).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy w zasadzie był bezsporny i został ustalony na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz akt postępowania egzekucyjnego.

W niniejszej sprawie powód Z. D. (1) domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego nakaz zapłaty z dnia 03 grudnia 2001 r. wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt III Nc 305/01 z powództwa (...) Banku (...) S.A. (...)I Oddziału w W. przeciwko W. D., Z. D. (2) oraz Z. D. (1), któremu postanowieniem z 23 kwietnia 2013 r. nadano klauzulę wykonalności na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego (...) we W.. Powód zarzucał w pozwie, iż roszczenie objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym nie może być skutecznie egzekwowane przez wierzyciela z uwagi na fakt, iż uległo ono przedawnieniu z upływem 17.12.2011r., tymczasem do wszczęcia egzekucji doszło dopiero w dniu 14.10.2013 r.

Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego (art. 840 k.p.c.) jest sposobem obrony merytorycznej przed prowadzoną egzekucją, pozwalającym na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jeżeli prowadzenie egzekucji na podstawie tego tytułu narusza prawa podmiotowe dłużnika, wynikające z prawa materialnego. Zmierza ono do odmiennego, niż to wynika z tytułu wykonawczego, ukształtowania prawa. Jest to zatem powództwo niezależne od podstawy roszczenia i rozstrzygnięcia objętego tytułem wykonawczym, jego celem jest pozbawienie wykonalności

tego tytułu nie dlatego, że tytuł egzekucyjny nie odpowiadał prawu w dacie jego powstania (wydania orzeczenia), lecz dlatego, że bądź nie było podstaw do nadania klauzuli wykonalności, bądź też nastąpiły - po powstaniu tytułu - zdarzenia, które wyłączają dopuszczalność egzekucji.

W sytuacji, gdy dłużnik powołuje się na zdarzenia mające wpływ na możliwość egzekwowania należności stwierdzonej kwestionowanym tytułem wykonawczym, podstawę prawną powództwa przeciwegzekucyjnego stanowi przepis art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. Stosownie do jego brzmienia dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło, albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Z treści cytowanego przepisu wynika, że podstawą powództwa opozycyjnego mogą być wyłącznie zdarzenia, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Zdarzenia tego rodzaju określają przepisy prawa materialnego. Do zdarzeń grupy pierwszej, powodujących wygaśnięcie zobowiązania, należą w szczególności: wykonanie zobowiązania przez dłużnika, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, następcza niemożliwość świadczenia. Natomiast do zdarzeń drugiej grupy, związanych z niemożliwością egzekwowania zobowiązania, należą przede wszystkim: przedawnienie roszczenia, rozłożenie świadczenia obciążającego dłużnika na raty, prolongata terminu spełnienia świadczenia udzielona dłużnikowi przez wierzyciela, skorzystanie przez dłużnika z zarzutu zatrzymania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 26 marca 2009 r., sygn. akt I CSK 282/08, uchwała Sądu Najwyższego z 17 kwietnia 1985 r., sygn. akt III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192).

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, podstawę egzekucji skierowanej przeciwko powodowi stanowił tytuł wykonawczy pochodzący od sądu – nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 03.12.2001 r. w sprawie o sygn. akt III Nc 305/01, zaopatrzony postanowieniem tegoż Sądu z 23.04.2013 r. w klauzulę wykonalności na rzecz strony powodowej jako następcy prawnego.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego, z wniosku pierwotnego wierzyciela (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w 2002 r. w dniu 15 kwietnia 2002 r. wszczął postępowanie egzekucyjne (sygn. akt Km 331/02), w ramach którego m in. dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę powoda Z. D. (1). Postępowanie to toczyło się do 2008 r. Postanowieniem z 16 października 2008 r. zostało umorzona na wniosek wierzyciela. Następnie, w ramach zawieranych przez pierwotnego wierzyciela – (...) S.A. z siedzibą w W. umów cesji, wierzytelność objęta kwestionowanym w pozwie tytułem wykonawczym przeszła na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W., który z kolei w dniu 07 kwietnia 2009 r. zbył ją na rzecz strony pozwanej - (...) Funduszu Inwestycyjnego (...) z siedzibą we W.. Po zaopatrzeniu spornego tytułu w klauzulę wykonalności na rzecz strony pozwanej jako następcy prawnego, co nastąpiło na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2013 r., na wniosek pozwanego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu w dniu 14 października 2013 r. wszczął egzekucję komorniczą przeciwko powodowi (sygn. akt Km 36105/13), dokonując zajęcia przysługujących mu świadczeń emerytalnych i wierzytelności.

Uwzględniając chronologię powyższych zdarzeń, zdaniem Sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie ma podstaw do stwierdzenia, by roszczenie stwierdzone opisanym w pozwie tytułem wykonawczym, uległo przedawnieniu.

Jak stanowi przepis art. 125 §1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczenie sądu polubownego, jak również stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy (...).

Zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem

polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Z brzmienia powołanej regulacji jednoznacznie wynika, iż złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji stanowi czynność, która czyni zadość wymaganiom przewidzianym w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., jest to bowiem czynność przedsięwzięta przed organem powołanym do egzekwowania roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym, która zmierza bezpośrednio do zaspokojenia tego roszczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30.07.2003 r., II CKN 363/01, LEX nr 82280). Jak ustalono w niniejszej sprawie, przedmiotowy nakaz zapłaty uprawomocnił się z dniem 11 stycznia 2002 r., natomiast w dniu 22 marca 2002 r. pierwotny wierzyciel - (...) S.A. złożył do Komornika Sądu Rejonowego Rewiru (...) w W. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom W. D., Z. D. (2) i Z. D. (1). Postępowanie to toczyło się do 2008 r., albowiem wówczas zostało na wniosek wierzyciela umorzono. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż wskutek złożenia przez pierwotnego wierzyciela wniosku o wszczęcie egzekucji komorniczej przeciwko powodowi w dniu 22 marca 2002 r., nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia roszczenia objętego kwestionowanym w pozwie tytułem wykonawczym. Termin ten nie biegł przez cały okres prowadzenia egzekucji komorniczej w sprawie o sygn. Km 331/02, to jest do dnia uprawomocnienia się postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa z dnia 16 października 2008 r. o umorzeniu tego postępowania. Bieg przedawnienia przedmiotowego roszczenia ponownie uległ przerwaniu wskutek złożenia przez stronę pozwaną wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na jej rzecz jako następcy prawnego. Zgodnie bowiem z przeważającym stanowiskiem w doktrynie i orzecznictwie, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności stanowi, poza przypadkami nadawania takiej klauzuli z urzędu - *conditio sine qua non* zaspokojenia roszczenia. Do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem, uprawniony nie może podjąć innej czynności mogącej też przerwać bieg przedawnienia. Stąd złożenie tego wniosku powoduje przerwanie biegu przedawnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2003 r., V CK 13/03 i V CK 24/03 (niepubl.) oraz uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2002 r., III CZP 72/01, OSNC 2002/9/107). Do ponownego przerwania biegu przedawnienia doszło wreszcie z chwilą złożenia przez wierzyciela (stronę pozwaną) wniosku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, co nastąpiło w październiku 2013 roku.

Mając na względzie powołane okoliczności zdaniem Sądu należy niewątpliwie stwierdzić, iż wierzytelność stwierdzona prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 03.12.2001 r. w sprawie III Nc 305/01 nie uległa przedawnieniu, albowiem z wniosku pierwotnego wierzyciela, a później jego następcy prawnego, toczyły się postępowania egzekucyjne, które przerwały bieg przedawnienia roszczenia. Z tych też przyczyn, nie zachodziła przesłanka z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. polegająca na niemożności egzekwowania roszczenia, uzasadniająca pozbawienie opisanego w pozwie tytułu wykonawczego.

Jak chodzi natomiast o dalszy, poniesiony przez powoda zarzut w piśmie procesowym z 03.03.2014 r. (k. 50) a odnoszący się do kwestii braku zgody dłużnika banku na przelew wierzytelności, co miało naruszać normę art. 385³ § 1 pkt 5 k.c., zdaniem Sądu należy zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, iż zarzut ten był spóźniony, a tym samym niedopuszczalne było jego rozpoznawanie przez Sąd.

Powyższa konstatacja znajduje oparcie w treści art. 843 § 3 k.p.c. który nakazuje w pozwie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego przytoczenie wszystkich zarzutów, jakie w tym czasie powód mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. Z przytoczonego sformułowania wynika, że nałożony na powoda obowiązek wyczerpującego wskazania w pozwie zarzutów ma charakter bezwzględny. Uchybienie temu obowiązkowi powoduje pozbawienie prawa zgłaszania ich w dalszym toku postępowania. Po stronie zaś sądu rozpoznającego sprawę rodzi obowiązek pominięcia spóźnionych zarzutów jako sprekludowanych. Sąd ma traktować je, jakby nie zostały w ogóle zgłoszone (np. wyrok SN z dnia 12 marca 1998 r., I CKN 522/97, OSNC 1998, nr 11, poz. 176). Ustawowe określenie przytoczenia wszystkich zarzutów w orzecznictwie rozumiane jest jako przedstawienie okoliczności stanowiących podstawy do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego. W wyroku z dnia 21 września 2007 r., V CSK 141/07 (LEX nr 347309) Sąd Najwyższy wskazał, że art. 843 § 3 k.p.c., mówiąc o przytoczeniu zarzutów,

ma na względzie powołanie się na określone zdarzenia mogące stanowić podstawy powództwa przeciwegzekucyjnego, np. powołanie się, gdy chodzi o powództwo oparte na art. 840 § 1 pkt 2, na wygaśnięcie egzekwowanego zobowiązania w oznaczonej wysokości wskutek zapłaty, potrącenia określonej wierzytelności (art. 498 k.c.) lub zwolnienia z długu (art. 508 k.c.). Powyższe oznacza, iż formułując pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego strona zobligowana jest do precyzyjnego wskazania podstawy faktycznej swego żądania, a więc przesłanek, na których opiera swoje żądanie. Zmiana, czy też podanie nowych okoliczności uzasadniających pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego może nastąpić w toku procesu wyjątkowo, w przypadku niemożności zgłoszenia ich na wcześniejszym etapie.

W ocenie Sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły żadne przeszkody (a przynajmniej takowych powód nie wykazał) do podniesienia wskazanych okoliczności, związanych z rzekomym brakiem zgody dłużnika na dokonanie przelewu, już na etapie wnoszenia pozwu, co czyni podniesiony na późniejszym etapie zarzut w tym przedmiocie spóźnionym. Niezależnie jednak od powyższego nadmienić wypada, iż wskazany zarzut, zmierzający do zakwestionowania przejścia obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, odnosi się wyłącznie do tytułów egzekucyjnych nie pochodzących od Sądu, w niniejszej sprawie zaś przedmiotem oceny był nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Warszawie.

Mając na uwadze całokształt poczynionych rozważań, w punkcie I. sentencji wyroku Sąd w całości oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty te składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490), powiększone o kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.